ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 23 Δεκεμβρίου 1919

Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων

Αν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 44 Δύσ. 5 λ. 17

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτελήνη — Ἔτος Α΄. Ἀριθ. 982 | Γ. Ε. ΚΑΛΛΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α΄.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Δ΄.

Ἀνασκοποῦντες ἐν ὅσον οἷον τε μικροτέρᾳ περιλήψει τὸ ἔργον τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν προτιθέμεθα διὰ τῆς ἀνασκοπήσεως ταύτης νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ λαοῦ πράγματα γνωστὰ εἰς τοῦτον ἀλλ' οὔτε θέλομεν νὰ ὑποδηλώσωμεν ὅτι ἀμφισβητεῖται ὑπό τινος ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ὅπερ ἐν χαλεπαῖς ἡμέραις ἀνέλαβεν, καθόσον ἡ τοιαύτη τυχὸν ἀμφισβήτησις θ' ἀπετέλει αὐτόχρημα ἔγκλημα κατὰ τῆς Πατρίδος, ἔγκλημα κατὰ τῆς ἠθικῆς.

Ἡ ἀνασκόπησις ἡμῶν ὡς μόνον σκοπὸν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁλοκλήρου τὰ ὑπολείμματα ἑνὸς ἀνιέρου παρελθόντος ὑπὸ τὴν πραγματικήν των ὄψιν, ὑπὸ τὸν πεπτωκότα βαθμὸν τῆς διανοητικότητός των, ὑπὸ τὴν καταφανῆ πώρωσιν τῆς συνειδήσεώς των, ἥτις δὲν ἐπιτρέπει εἰς αὐτοὺς νὰ φθάσωσιν εἰς ὑψηλότερα ἰδεώδη, νὰ φανῶσιν ὅτι ἔπαυσαν νὰ εἶναι δοῦλοι τῶν παθῶν των κατόπιν μιᾶς ἀναπλάσεως τοῦ Ἔθνους.

Καὶ μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1914 κλείει μία ἔνδοξος περίοδος τῆς ἱστορίας τοῦ Ἔθνους μὲ τὴν συνομολόγησιν συνθήκης συμμαχίας μετὰ τῆς γείτονος καὶ ὁμοθρήσκου Σερβίας.

Ἐπέρχεται ὅμως τότε ἡ ἀγρία καταιγὶς ἡ αἱματοκυλίσασα τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ καταιγὶς αὐτὴ δὲν εὑρίσκει ἀπαράσκευον τὴν μικρὰν Ἑλλάδα ἥτις ἑτοίμη νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν εὐεργετῶν της καὶ τῶν φυσικῶν συμμάχων της, ἀνέμενε τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν.

Παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία διὰ τῆς προσχωρήσεως εἰς τὴν ἀντίθετον τῆς Ἀντὰντ μερίδα, τῶν προαιωνίων μας ἐχθρῶν, τῆς Τουρκίας πρῶτον καὶ εἶτα τῆς Βουλγαρίας ἡ δευτέρα δὲ αὐτὴ ἐπιτίθεται ἐναντίον τῆς συμμάχου μας Σερβίας τεινούσης χεῖρας ἱκέτιδας πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ὅμως καὶ τότε ἀκόμη ὅτε ἡ τιμὴ τοῦ Ἔθνους μᾶς ἐκάλει πρὸς τὸ καθῆκον, ἡ προδοτικὴ σπεῖρα τυφλωθεῖσα ἀπὸ τὴν ἐφήμερον λάμψιν τοῦ Γερμανισμοῦ, παρέδωκε δεσμίαν τὴν πατρίδα εἰς τὴν δουλείαν τῶν ἐχθρῶν της.

Ἠδύνατο ὁ μέγας ἀρχηγὸς νὰ παραμείνῃ ἀπαθὴς θεατὴς τοιαύτης προδοσίας; Οὐδέποτε. Μολονότι ἐξεδιώχθη μὲ τὸν ἀπολυταρχικώτερον τρόπον, δὲν ἐδίστασε νὰ παραβλέψῃ ἐγωϊσμὸν καὶ ἀξιοπρέπειαν διὰ νὰ ὁδηγήσῃ διὰ τῆς πειθοῦς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία τὸν ἠγάπα καὶ τὸν ἤθελε εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ συμφέροντος. Δυστυχῶς ὅμως εὑρέθη πρὸ τῆς αἰσχροτέρας τῶν προδοσιῶν καὶ αἱ προσπάθειαί του ἀπέβησαν ἄκαρποι.

Ἔπρεπε νὰ ῥιφθῇ ὁ κύβος καὶ ἐρρίφθη. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποτινάξεως ἑνὸς τυραννικοῦ ζυγοῦ τὰ βλέπομεν σήμερον ὅλοι. Ἡ προδοθεῖσα ὑπὸ ἀναξίων καὶ αὐτοκλήτων ἀρχηγῶν Ἑλλὰς, ἵσταται σήμερον τιμία καὶ ἔνδοξος μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ καὶ διεκδικεῖ τὰ δίκαιά της μὲ τὸ σθένος τὸ ὁποῖον δίδει ἡ συναίσθησις τῆς πρὸς αὐτὴν ἐκτιμήσεως τῶν πεπολιτισμένων λαῶν καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀποκατάστασις ὁλοκλήρου τῆς Φυλῆς θὰ ἐπιτευχθῇ ταχέως.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Βενιζέλου μὲ δύο λέξεις. Ἃς κρίνῃ τώρα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἂν δύναται νὰ ὑπάρξῃ Ἕλλην τίμιος ὁ ὁποῖος νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ἀλήθειαν.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Ἕνας ποιητὴς φίλος ἀπὸ τὴ Σμύρνη, μοῦ συνέστησε νὰ προσέξω ἰδιαίτερα μέσα στὸ θίασο τῆς Κυβέλη, ποὺ ἦρθε στὴ πόλι μας, ἕνα γυναικεῖο πρόσωπο ἄξιο προσοχῆς.

Γιατί δά; Χάρις μου. Ἐκτὸς τούτου μιὰ τέτια προσοχὴ θὰ ἄξιζε πολὺ τὸν κόπο γιὰ τὸν προσέχοντα· θὰ ἔβλεπε μιὰ ἰδιαίτερη ἐκδήλωση τῆς τέχνης, θὰ συναντοῦσε μιὰ ψυχὴ ξεχωριστή, μιὰ ψυχὴ ἄξια νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴ καὶ τὴ μελέτη.

Ἔφθανε γιὰ τοῦτο ἡ σκηνὴ ἄραγε μονάχα; Καὶ εἶναι ἡ καλλιτέχνις ὅ,τι φαίνεται ἐπάνω στὴ σκηνή; ἢ εἶναι κάτι παραπάνω ποὺ δὲν δίνεται ἀφορμὴ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ γνωρίσῃ ὁ καθένας στοὺς ρόλους μέσα τῶν δραμάτων καὶ τῶν κωμωδιῶν;

Ὁ θεατὴς ἃ θαυμάζῃ τὴν καλλιτέχνην εἰς τὴν σκηνὴν ἐγνώρισε ἕνα μέρος μονάχα ἀπὸ τὴ ψυχή του· θὰ γνωρίσῃ πιὸ πολὺ ὅσαν τὸν προσέξῃ στὴ ζωή, στὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀντιλήψεις ποὺ ἔχει γι' αὐτήν, γιατὶ ἐννοεῖται πάντα θὰ μείνῃ ἀγνώριστη στὸ βάθος της, μυστήριο, ἡ ψυχὴ τοῦ κάθε ἀτόμου, ὅσο κι ἂν την μελετήσῃ κανεὶς χρόνια.

Μὲ μέσα τὴν πρόσεξαν ὅλοι στὴ σκηνή· ἡ σύστασις τοῦ φίλου μου θαρρεῖς μὲ προδιέθεσε. Δὲν θέλησα νὰ σύρω γραμμὴ ὡς σήμερα για τὴν τέχνη της. Ἂς εἶται καὶ χρέος μου· ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο; Ἄκουσα τὰς ἐντυπώσεις τῶν ἄλλων, ἐντυπώσεις τοῦ λαοῦ καὶ διανοουμένων· καὶ δὲν εἶχα ἄλλη δεύτερη γνώμη δὲν ἦταν· τέλεια σὲ κάθε ρόλο ποὺ ἔπαιξε, ἀβίαστη, φυσική, σὲ ὅλες τὲς λεπτομέρειες ἀπαλὴ ὅσο καὶ δυνατὴ καὶ στὶς πιὸ δύσκολες, δυνατὴ τόσο ποὺ νὰ φαίνεται τὶς πιὸ πολλὲς φορές, πὼς ζῇ πραγματικὰ καὶ δὲν ὑποκρίνεται τὸ ρόλο της.

Τὸ τέλειο δὲν συναντιέται στὴ σκηνή, ὅπως δὲν συναντιέται στὸν κόσμο ἐν γένει· προσπαθεῖ νὰ τὸ φθάσῃ ὁ καλλιτέχνης καὶ τὸ κατορθώνει ἐν μέρει μὲ χίλιες μελέτες, μὲ χίλιες προσπάθειες. Αὐτὴ τὸ πλησίασε μὲ ἅλματα, μὲ πολλὴν εὐκολίαν· σὲ τρία μόλις χρόνια ἔγινε καὶ εἶναι ὅ,τι εἶναι· μὲ ἕνα διάβασμα μονάχα παίρνει μέσα της τὴ ψυχὴ τοῦ ρόλου ποὺ θὰ παίξῃ, ὅπως προχθὲς στὸν «Κρυφὸ πόθο».

Δὲν λέγω πὼς εἶναι ἀσύγκριτη μὰ ἂν μπορῇ ἀπὸ ἕνα τέλειο θίασο νὰ λείψῃ ἕνα δυνατὸ πρόσωπο καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ ὁπωσδήποτε μὲ ἄλλο, ἂν τοῦτο συμβῇ γι' αὐτήν, ἡ ἀντικατάστασις θὰ γίνῃ αἰσθητὴ γιατὶ ἐκτὸς τῶν προσόντων ποὺ συναντᾶ κανεὶς καὶ εἰς ἄλλας καλλιτέχνιδας αὐτὴ ἔχει τὰ ἰδιαίτερά της, τὰ σπάνια, ποὺ τὴ ξεχωρίζουν καὶ τὴν κάμνουν πολύτιμη.

Αὐτὴ εἶναι ἡ καλλιτέχνις τῆς σκηνῆς, ἡ καλλιτέχνις ποὺ ὑποκρίνεται. Καὶ ἡ καλλιτέχνις τῆς ζωῆς; ἡ καλλιτέχνις ποὺ ζῇ τὴ ζωή της καὶ ἔχει τὴ ψυχή της τὴν ἴδια;

Ὅπως εἶπα καὶ παραπάνω, ἡ ψυχὴ εἶναι πάντα μυστήριο καὶ δὲ γνωρίζεται κατὰ βάθος χρόνια κι ἂν τὴ μελετήσῃ κανεὶς. Τὴν πρόσεξα κι' ἔξω ἀπὸ τὴ σκηνή, ἄκουσα τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀντιλήψεις ποὺ ἔχει γιὰ τὴ ζωή· ἄκουσα καὶ ὀλίγην ἱστορίαν της καὶ ἰδιαίτερα τὸ φίλο μου ποὺ μοῦ συνέστησε νὰ τὴν προσέξω.

Καλλιτέχνις παρ' ὅσον φαίνεται εἰς τὴν σκηνὴν προφητική, αἰσθαντικὴ ὑπέρτερα. Καὶ γιὰ τοῦτο παρὰ τὸ ὄνομα τῆς πρωτοπλάστου ποὺ φέρει ὅσοι τὴ γνώρισε, ἀλλὰ ὅσοι θὰ γνωρίσῃ μοῦ φαίνεται ποιὲ τὸν παράδεισον τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου.

Ο ΠΑΛΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΑΚΙΑ

Α΄.

Γιὰ τοὺς Γέρους

Δὲ σᾶς φαίνεται, πὼς ἡ Μυτιλήνη τώρα τελευταῖα ἄρχισε νάχει κι' ἄλλα ἰδεώδη ἔξω ἀπ' τὰ μπακάλικα; δὲ σᾶς φαίνεται πὼς κάποια τάσις πνευματικώτερης ἐξελίξεως ἐξεδηλώθη τὰ δυὸ-τρία τελευταῖα χρόνια, πὼς ἄρχισε πειὰ νάχῃ κάποια ζωὴ καὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νησιοῦ μας.

Κέντρα εὐπρόσωπα δημιουργήθηκαν, Σύλλογοι καὶ Ὅμιλοι πολλαπλοῖ συνεστήθησαν, κι' ὅλοι ποιὸς λίγο, ποιὸς πολὺ συντελοῦν, στὸ νὰ δείχνεται ἡ Μυτιλήνη ἕνα ἀπ' τὰ ζηλευτότερα Ἐπαρχιακὰ κέντρα τοῦ Κράτους.

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, εἶναι πειὰ καιρὸς καὶ σεῖς οἱ ἐπίσημοί μας νὰ προσαρμοσθῆτε πρὸς τὴν κίνησιν αὐτὴν καὶ νὰ τὴ βοηθήσετε, μὴν ἀφίσετε μόνους τοὺς Νέους στὸν ἀγῶνα, ποὺ μπορεῖ νάχουν τὴν καλὴν θέλησιν, μὰ τοὺς λείπουν κάποια ὑλικὰ καὶ καθιερωμένα ἠθικὰ ἐφόδια, ποὺ τὰ διαθέτετε μόνο σεῖς οἱ γεροντότεροι.

Καὶ εἶναι καιρὸς νὰ στολίσετε τὴ Μυτιλήνη μ' ἕνα ἀκόμη κέντρο, ποὺ ἀλλοῦ θεωρεῖται ἀπ' τὰ πρώτιστα μὲ μιὰ ***Δημόσια Βιβλιοθήκη***.

Σὲ μιὰ σάλα τοῦ Γυμνασίου ῥέβουν ξεχασμένοι κάμποσοι τόμοι, καὶ κάπου παθαίνει τὰ ἴδια ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Δ. Βερναρδάκη. Μὲ αὐτὲς σὰν σὲ πυρῆνα γύρω μπορεῖ νὰ ἱδρυθῇ ἡ Δημόσια Βιβλιοθήκη τῆς Μυτιλήνης ἀνοιχτὴ γιὰ τοὺς φιλαναγνῶστες καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Δήμου καὶ τῆς Ἐφορείας ποὺ χωρὶς ἄλλο θὰ τὶς ἀκολουθήσουν κι' ἰδιωτικὲς δωρεές, πλουτιζόμενη μὲ τὸν καιρό, θὰ καταστάθῇ ἕνα κέντρο ἀξιόλογο ποὺ θὰ μπορεῖ ὁποιος θέλει, κτόπος ἡ περαστικός, νὰ περνᾷ τὶς διαθέσιμές ὧρές του, μὲ τρόπο κάπως καλλίτερο ἀπ' τὸ ἄνιαρο ξάπλωμα στοὺς καφενέδες.

Β΄.

Γιὰ τοὺς Νέους

Ἂν σήμερα, χάρη σ' ἐσᾶς, ἕνα ξύπνημα παρήγορο καὶ μιὰ δράση ἐνθαρρυντικὴ ξεχύθηκε στὴ Μυτιλήνη καὶ ἀπ' αὐτὴ σ' ὅλο τὸ νησί, ὅλοι ποιὸς λίγο ποιὸς πολύ, ἄλλοι ἄμεσα κι' ἄλλοι ἔμμεσα χρωστᾶτε τὸ ξύπνημά σας, σὲ κάποιους ποὺ πρὶν ἀπὸ σᾶς μὲ χίλιους κινδύνους ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴ σπορὰ τῶν νέων ἰδεῶν.

Πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια καμιὰ πνευματικὴ κίνησις δὲν ἐσημειώνετο στὸ νησί μας, κι' ἂν κάποιοι Μυτιληνιοὶ ἔδρασαν καὶ δοξάστηκαν — ἄσχετο ἂν δίκαια ἢ ἄδικα, — ἔδρασαν ἔξω ἀπ' τὸν τόπο μας χωρὶς τὴν ἐλάχιστη ἐπίδραση ἐπάνω μας.

Μὰ τὰ τελευταῖα 20 χρόνια ἔζησαν ἐδῶ ἀνάμεσά μας καὶ ἀγωνίστηκαν προετοιμάζοντας τὸ δρόμο σας μέσα σὲ χίλιους κινδύνους, ὁ Σ. Παπαντώνης, Ἰ. Ντελῆς καὶ Δ. Ἀλβανός, ποὺ μιὰ παράξενη σύμπτωση ἔκανε νὰ πεθάνουν κι' οἱ τρεῖς πάνω στὴ δράση τους, κι' ἀπ' τὴν ἴδια ἀρρώστεια χτυπημένοι.

Καὶ μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι καιρὸς νὰ τοὺς θυμηθοῦμε ὅλους μαζὺ κάποια βραδυὰ τιμῶντας τὴ μνήμη τους καὶ τὸν ἑαυτό μας.

Ὁ «Φιλοτεχνικὸς» καὶ «Τ' Ἀδέρφια» ἂς δώσουν τὸ χέρι προετοιμάζοντας ἕνα φιλολογικὸ τοὺς Μνημόσυνο.

Σ. ΧΩΡΙΑΝΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐν Ἑλλάδι Γαλλικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀποστολῆς κ. P. Lavedan ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Progrès» τῆς 29ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. κύριον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Le personnel enseignant en Grèce». Παραθέτομεν ἐν τούτοις μετάφρασιν αὐτοῦ:

«Ἐν τῶν πρώτων νομοσχεδίων τῶν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλὴν ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων. Συγχαίρομεν τὴν Κυβέρνησιν, διότι δι' αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξετέλεσεν ἔργον ἀπολύτου δικαιοσύνης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπέδειξε πρὸς τὸ γεγονὸς ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ ἐκπαιδευτικὸν μέρος τοῦ ὑφιλομένου εἰς αὐτὸ ἐνδιαφέροντος.

Προξενεῖ ἀληθῶς κατάπληξιν τὸ γεγονός, ὅτι ἐν Ἑλλάδι, ἐξαιρουμένων τῶν εἰδικῶν καὶ σπανίων ἐξεχουσῶν τινων προσωπικοτήτων, ἐπικρατεῖ γενικὴ ἀδιαφορία διὰ τὰ Ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα. Εἰς πᾶσας τὰς ἄλλας χώρας τὰ ζητήματα ταῦτα συζητοῦνται μετὰ τοῦ μεγαλειτέρου ἐνδιαφέροντος. Δὲν ὑπάρχει ἐφημερίς, ἥτις νὰ μὴ ἀφιερώνῃ ἰδικήν στήλην ἢ ἐπανειλημμένα ἄρθρα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. Δὲν ὑπάρχει ἐκδότης ὅστις νὰ μὴ δημοσιεύῃ κατ' ἔτος νέα τεύχη σχετικὰ πρὸς αὐτήν. Ἐν Γαλλίᾳ ἰδιαιτέρως, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως θεωρεῖται ὡς ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων Ὑπουργείων καὶ οὐχὶ σπανίως, ὡς ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀναλαμβάνει τοῦτο.

Ἐνταῦθα, τοὐναντίον, οἱ σαρκασμοὶ τῶν ἀντιπολιτευομένων, μάλιστα ἄλλως τε καὶ ὀλίγον πνευματώδεις, συνηθέστατα διευθύνονται κατὰ τοῦ ὑπουργείου τούτου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται τρόπον τινὰ ὡς τι περιττὸν καὶ πλεονάζον. Ἐὰν δὲ εὑρίσκωνται καί τινες ἀναγνωρίζοντες εἰς αὐτὸ λόγον τινὰ ὑπάρξεως, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἔχουσι νὰ εἶπε προσηρτημένα εἰς αὐτὸ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά.

Ἡ τοιαύτη ἀπαθὴς ἐπαιδεύσεως ἀντίληψις, οὐχὶ καθ' ἑαυτὴν ἐκπληκτική, καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἐκπληκτικωτέρα προκειμένου περὶ τῆς Ἑλλάδος, τῆς κλασικῆς χώρας, τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ τῆς διανοητικότητος, καὶ ἥτις τιμᾶται διὰ τῶν ὀνομάτων τοῦ Σωκράτους, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τῶν ἐξοχωτάτων γνωστῶν διδασκάλων.

Ἀναμφιβόλως, εἶναι μεγάλη ἡ ἀπόστασις ἡ χωρίζουσα τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους σοφοὺς διδασκάλους ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διαδόχους των. Ἀλλ' ἐπιτρέπεται εἰς μίαν χώραν νὰ σεμνύνεται διὰ τοιούτους μεγάλους προγόνους ἐὰν ἀφίνῃ σήμερον νὰ πεινοῦν οἱ ταπεινοὶ ἐκείνων κληρονόμοι, εἰς οὓς ἔλαχε τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀναλάβει ἐκεῖνοι, τὸ ἔργον τῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ μορφώσεως τῆς νεολαίας;

Δὲν λέγομεν ὅτι δὲν ἔχει ἀναγνωρισθῇ εἰς Ἑλλάδι ἡ ἀνάγκη τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλ' ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἐξάπαντος θὰ ἀποβῇ μάταιη θεωρητικὴ ἐὰν παραμεληθῶσιν ἐκεῖνοι ἐφ' ὧν τὸ πᾶν στηρίζεται, ἐκεῖνοι οἵτινες εἶνε ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐφαρμόσωσι τὰ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν προτεινόμενα σχέδια, ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ χρεωκοπία τοῦ ἔργου, ἐὰν παραμεληθῇ, θέλομεν νὰ εἴπωμεν τὸ διδάσκον προσωπικόν.

Τὸ νομοσχέδιον τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοδιδασκάλων ὑπεβλήθη πρῶτον. Πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς τοῦτο καὶ ὅτι θὰ ἐξετάσῃ μετὰ τῆς ἰδίας εὐμενείας μίαν ἄλλην κατηγορίαν ἴσου ἐνδιαφέροντος ἀξίαν, τὴν τῶν καθηγητῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Δι' ἀμφοτέρους τοὺς κλάδους ὁ αὐτὸς ἐπαπειλεῖται κίνδυνος, ὁ κίνδυνος τῆς ἐξαφανίσεως, τὸν ὁποῖον μᾶς προμηνύει ἡ ὁσημέραι προϊοῦσα ἀδυναμία τῆς εὑρέσεως προσωπικοῦ.

Δεκάδες παράπονα εὐδοκιμοῦν, ἐγνώσθησαν καὶ ἀκούονται συχνὰ διὰ τὰ πενιχρὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐπιτυγχανόμενα ἀπὸ τὴν Δημοσίαν Μ. Ἐκπαίδευσιν ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλὰ τὸ αἴτιον πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν προγραμμάτων καὶ τῶν μεθόδων, καὶ οὐχὶ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ.

Περὶ τῶν μεθόδων, ζητήματος τεχνικοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν ἐνταῦθα. Περὶ τῶν προγραμμάτων... ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν ἐν παράδειγμα. Ἡ γεωγραφία δὲν διδάσκεται εἰς τὰ γυμνάσια, εἰμὴ μόνον εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις. Τὸ πρᾶγμα θὰ φανῇ ἴσως ἀπίθανον, εἰς ἣν ζῶμεν ἐποχήν, καὶ ὅμως, οὕτως ἔχει. Προσθέτομεν ὅτι οὐδὲ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον διδάσκεται τὸ μάθημα τοῦτο. Καὶ δὲν ἀναφέρομεν τοῦτο ἐνταῦθα δι' ἄλλον λόγον, εἰμὴ διὰ νὰ ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὴν εὐθύνην τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἀποτελεσμάτων τὸ διδάσκον προσωπικόν, τοῦ ὁποίου ἀξιοσημείωτος παραμένει ἡ ἀφοσίωσις καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ εὐσυνειδησία. Ἐὰν τώρα θέλωμεν νὰ ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ αὐτὸ περισσότερα, πρέπει νὰ τοῦ δώσωμεν τὰ μέσα νὰ ζήσῃ ἀξιοπρεπῶς, ἀφιερούμενον ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον του.

Τὸ μέτρον τῆς ἀξίας παντὸς λαοῦ εἶνε ὁ σεβασμὸς μὲ τὸν ὁποῖον περιβάλλει τὴν ἐκπαίδευσίν του. Μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν μέσων τῆς Ἐθνικῆς ἀσφαλείας εἰς ἓν κράτος πεπολιτισμένον, ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως εἶνε ἐκεῖνο, ὅστις πρέπει νὰ προέχῃ πάντων τῶν ἄλλων. Ἄλλως εἰς οὐδὲν ὠφελοῦν παράπονα διὰ ἔλλειψιν προσωπικοῦ. Κάθε χώρα ἔχει πάντοτε τοὺς διδασκάλους τῶν ὁποίων εἶνε ἀξία.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΡΟΥΠΕΛ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐξετάζεται ὁ μάρτυς κ. Κ. Μηλιώτης ἀντιστράτηγος, κατέθεσεν ὅτι ἐκ τῆς διοικητικῆς προανακρίσεως τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐνήργησε ἐπείσθη ὅτι τὸ Ρούπελ παρεδόθη εἰς τοὺς Γερμανοβουλγάρους, ἔχει δὲ τὴν γνώμην ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν θὰ ἐρριψοκινδύνευε πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐπέμενε νὰ μὴ καταληφθῇ τὸ Ρούπελ ὑπ' αὐτῆς· καὶ ὅτι τὸ ἐπιτελεῖον ἐξήσκει ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν τότε Κυβερνήσεων.

Καλεῖται μετὰ ταῦτα ὁ μάρτυς κ. Γιαννακίτσας πρώην ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὅστις ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας παροχῆς δανείου εἰς τὴν Ἑλλάδα λέγει ὅτι δὲν ἐγένετο λόγος ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἀλλὰ περὶ δανείου 40 ἑκατομμυρίων Ἀμερικῆς. Ἀκολούθως λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις Σκουλούδη ἠκολούθησεν τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν ἣν καὶ ἡ προκάτοχος Κυβέρνησις Ζαΐμη ὑποστηρίξασα ὅτι ἡ Σερβικὴ συνθήκη δὲν ὑπεχρέου τὴν Ἑλλάδα νὰ συμπράξῃ μετὰ τῆς Σερβίας.

Ἡ ἐπιστράτευσις παρὰ τὴν ἀντίθετον αὐτοῦ γνώμην διετηρήθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀντιλήψεων τοῦ Δούσμανη ὅστις καὶ σχετικὸν ὑπόμνημα ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Τῇ παρακλήσει τοῦ κ. Δούσμανη τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ στρατοδικείου.

Συνεχίζων ὁ μάρτυς λέγει ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἦσαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐπιστρατεύσεως. Τὸ Ἐπιτελεῖον ἔχον μελετημένην κατὰ τὴν γνώμην τοῦ μάρτυρος ἀντίληψιν καίτοι δὲν εἶχον ἀρχίσει αἱ ἐχθροπραξίαι μετὰ τῶν Βουλγάρων ἀπετέλει τὸ Γενικὸν στρατηγεῖον, εἰς πολλὰς δὲ ἐνεργείας του δὲν ἐπεκοινώνει μετ' αὐτοῦ ὡς ὑπουργοῦ ἀλλὰ μετὰ τοῦ τότε Βασιλέως καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν δὲ αὐτὸς ἐλάμβανε γνῶσιν τῶν εἰλημμένων πλέον ἀποφάσεων.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτεται ἡ συνεδρίασις, κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ὁποίας, τὸ ἀπόγευμα, συνεχίζει ὁ κ. Γιαννακίτσας, καταθέτων ὅτι τὴν 11ην Μαΐου 1916 ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σκουλούδη, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Μεταξᾶ, ὅστις τοῦ ἀνεκοίνωσε τὴν νόταν τοῦ κόμητος Μπίρμπαχ, πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας, διὰ τῆς ὁποίας ἠξίουν οἱ Γερμανοβούλγαροι τὴν παράδοσιν τοῦ Ρούπελ. Συγχρόνως δὲ ἐξέθηκεν αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ ἀντιταχθῇ ἀντίστασις, ἵνα μὴ διαταραχθῇ ἡ πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητος. Συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ μάρτυς διέταξεν ὅπως τὴν 13 Μαΐου 1916 μὴ προβληθῇ ἀντίστασις εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ Ρούπελ. Ἐὰν ὅμως ἐγνώριζε τὰ διάφορα διπλωματικὰ ἔγγραφα, ἃ ἵνα ἐγνώσθησαν ἀργότερα, δὲν θὰ ἐδέχετο τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ἐπιτελείου καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ παρῃτεῖτο.

Εἶτα ὁ μάρτυς κ. Μπαΐρας, ὑποστράτηγος, ἐξιστορεῖ τὰ τῆς παραδόσεως τοῦ Ρούπελ, λέγων ὅτι δὲν φαντάζεται ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐνήργησαν ἐν δόλῳ εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. μάρτυς ἀφηγεῖται τὰ τῆς ἀνατινάξεως τῆς γεφύρας τοῦ Δεμίρ-Ἰσσὰρ ὑπὸ τῶν Γάλλων, λέγων ὅτι τὸ καταστρέψαν αὐτὴν γαλλικὸν ἀπόσπασμα δὲν περιέμενε νὰ συνεννοηθῇ αὐτὸ ὡς διοικητὴς τῆς 6ης μεραρχίας μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου.

Ὁ μάρτυς κ. Π. Καραπάνος βουλευτής, ἀφηγεῖται τὰς σκηνὰς τοῦ «Ἀθηναΐου». Ἀναφέρει τὴν ἐγκατάστασιν ἐν Ἀθήναις ἀγγλογαλλικῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ἕνεκα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σέγκ, καὶ προσθέτει ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον διέπραξε προδοσίαν, διότι, κατειλημμένον ἐκ τῆς ἰδέας τῆς γερμανικῆς νίκης καὶ ἐκ τοῦ πάθους κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, προέβη εἰς σειρὰν πράξεων, αἵτινες ὑπῆρξαν ὀλέθριαι διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Εἶτα ὁ μάρτυς Π. Κλάδος, συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ, ὅστις ἀφηγεῖται τὰ τῆς παραδόσεως τοῦ Ρούπελ, καὶ τὰς εἰσβολὰς τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὡς πρὸς μὲν τὸν κατηγορούμενον Στρατηγὸν ἔχει ἀκλόνητον τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν εὑρίσκει ἐν δόλῳ, ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους δὲ κατηγορουμένους εὑρίσκεται ἐν ἀμφιβολίᾳ μὴ ἔχων ἐπαρκῆ στοιχεῖα ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς δολίας αὐτῶν προαιρέσεως. Ἀκολούθως ὁ μάρτυς Α. Σκυρῆς ἀπόστρατος ἀντισυνταγματάρχης, ἐξιστορεῖ τὰ τῆς εἰσβολῆς τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν.

Ὁ μάρτυς κ. Περιστέρης προβαίνει εἰς τὴν ἀνάγνωσιν διαφόρων ἐγγράφων τοῦ Ἐπιτελείου σχετιζομένων μὲ τὰς πράξεις τῶν κατηγορουμένων. Εἶτα ἐξητάσθη ὁ κ. Κομνηνὸς Μηλιώτης ἀντιστράτηγος, ὅστις, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἦτο διοικητὴς τῆς Ἀναπληρωματικῆς διοικήσεως Ἠπείρου, ἀφηγήθη τὸ γεγονὸς τῆς μεταβάσεως εἰς Βόρειον Ἤπειρον τοῦ δημοσιογράφου Πατάργκε ὅστις, κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ μάρτυρος ἦτο κατάσκοπος. Τοῦτον εἶχον συστήσει πρὸς τὸν μάρτυρα ὁ μὲν Δούσμανης δι' ἐγγράφου, ὁ δὲ Στρατηγὸς δι' ἐπιστολῆς ὁ βεβαιοῦντες ὅτι μετέβαινεν ἐκεῖ διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ μέρος καὶ γράψῃ φιλελληνικὰ ἄρθρα. Τελευτῶν ὁ μάρτυς λέγει ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐν γνώσει ὅτι βλάπτουν τὴν Πατρίδα ἔπραττον ὡς ἐνήργησαν.

Ὁ κ. Περιστέρης συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἀφηγεῖται τὸ περιστατικὸν τῆς παραδόσεως τοῦ ἀρχείου τοῦ Ἐπιτελείου κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ νέου καθεστῶτος, καθ' ἣν καὶ ὁ ἴδιος εἶδε τὸν κ. Ἐξαδάκτυλον νὰ σχίζῃ ἐν ἔγγραφον τοῦ ἀρχείου, ὁ βεβαιῶν ὅτι πολλὰ ἔγγραφα τοῦ Ἐπιτελείου δὲν εὑρέθησαν.

Ἐξετάζεται ὁ μάρτυς κ. Βαρδουλάκης, ὑποστράτηγος, καὶ κατόπιν ὁ μάρτυς κ. Καστέλλης, ἀνθυπολοχαγὸς τῆς διαχειρίσεως, ὅστις ἀναφέρεται εἰς τὰ γεγονότα τῆς καταλήψεως τῆς Καβάλλας ὑπὸ τῶν Γερμανοβουλγάρων καὶ λέγει ὅτι, ὡς ἐνθυμεῖται, εἰς τὸ Δ΄. Σῶμα Στρατοῦ εἶχον ληφθῇ διάφοροι διαταγαὶ τοῦ Δούσμανη, ἐξ ὧν μία ἐχαρακτήριζε τοὺς Ἀγγλογάλλους ἐχθρούς, τοὺς δὲ Γερμανοβουλγάρους φίλους.

Ἀκολούθως ὁ μάρτυς κ. Ἰσχόμαχος, συνταγματάρχης, ἐκθέτει λεπτομερῶς τὰ περὶ τῆς παραδόσεως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Καβάλλας καὶ λέγει ὅτι τὴν παράδοσιν θεωρεῖ ὡς προδεβουλευμένην ἐνέργειαν.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται ἡ κατάθεσις τοῦ ἀπόντος μάρτυρος, κ. Ζήμα, συνταγματάρχου.

Κατόπιν ὁ μάρτυς κ. Σκυρῆς ἀφηγήθη τὰ τῆς παραδόσεως τῆς Ἀν. Μακεδονίας καὶ τοῦ Δ΄. Σώματος Στρατοῦ.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. Προέδρου ὁ μάρτυς λέγει ὅτι ἐκ Γερμανίας 4 ἀξιωματικοὶ ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ Καρίζη, ὑπασπιστοῦ τοῦ Δ΄. Σώματος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μεταξὺ τούτων ἦσαν οἱ συλληφθέντες Χατζόπουλος καὶ Καλαμαρᾶς.

Εἶτα καλεῖται ὁ μάρτυς Α. Ζευγίας ὅστις ἀναφέρει διάφορα περιστατικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν φιλοβασιλικῶν φρονημάτων, ἅτινα ἐπεκράτουν εἰς τὸ 1ον σύνταγμα Πεζικοῦ ὑπὸ τὸν κ. Κουρέβελην, τοῦ ὁποίου ὁπλῖται καὶ ἀξιωματικοὶ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ καθαρῶς κομματικὰς ἐνεργείας ἐν γνώσει τοῦ Ἐπιτελείου.

Μετὰ τοῦτο καλεῖται ἡ μάρτυς Ἑλένη Μεντζώρη καθαρίστρια τῶν γραφείων τοῦ Ἐπιτελείου, ἥτις κατεδικάσθη εἰς δίμηνον φυλάκισιν ἐπειδὴ περιέπιπτεν εἰς συνεχεῖς ἀντιφάσεις.

Καλεῖται ὁ μάρτυς κ. Β. Σουλῆς ἀνθυπολοχαγὸς ὅστις καταθέτει ὅτι ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ τέως Βασιλέως ἐργαζόμενος εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον παρετήρησεν ὅτι εἰς τὸ κηπάριον τοῦ Ἐπιτελείου δύο στρατιῶται ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἡμέρας ἔκαιον διάφορα χαρτιά, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶχον τὸ σχῆμα ἐγγράφων. Τὰ τότε γεγονότα ὡς καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Ἐπιτελείου ἐπικρατοῦσα τότε ἀσυνήθης κίνησις δίδουν εἰς τὸν μάρτυρα τὸ ἐνδόσιμον νὰ ὑποπτεύσῃ ὅτι μεταξὺ τῶν καέντων θὰ ὑπῆρχον καὶ πολλὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐξαφανισθέντα ὡς ἐπιλήψιμα.

Κατόπιν ἀναγινώσκονται αἱ ἔνορκοι καταθέσεις τῶν κ. κ. Ν. Μπαροπούλου ἀποστράτου ταγματάρχου καὶ Ἰ. Καρβίτη ὑπολοχαγοῦ, ἐν αἷς ἐκτίθενται τὰ γεγονότα τῆς οὐδετέρας ζώνης.

Ὁ μάρτυς Γ. Βελέτας ἀπόστρατος ἀντισυνταγματάρχης ἀναφέρων λεπτομερῶς τὰ τῆς εἰσβολῆς τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ τὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ἐν Καβάλλᾳ, λέγει ὅτι τὸ Σῶμα εὑρεθὲν ἐν ἀπομονώσει ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἠναγκάσθη νὰ μὴ

ΔΕΛΤΙΑ

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ

ἀληθῶς ἡ τακτικὴ τοῦ Γαλλικοῦ τύπου κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας. Ἔχει ἀναλάβῃ, καθʼ ὅλην τὴν σημασίαν τῆς φράσεως, τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Τουρκίας, τὴν ὁποίαν δὲν θέλει νὰ ἴδῃ ἐκδιωκομένην τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἴπομεν «παράδοξος», διότι εἶναι τῷ ὄντι τοιαύτη. Εἰς λαὸς ὁ ὁποῖος ἠγωνίσθη τοσάκις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεχθῇ διατήρησιν δουλείας εἰς βάρος οἱουδήποτε λαοῦ καὶ μάλιστα ὅταν ὁ λαὸς οὗτος ἔχει ἱστορίαν οἵα ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡμεῖς μὴ δυνάμενοι ἀπὸ τοῦδε νὰ σχολιάσωμεν τὴν σταυροφορίαν ταύτην τοῦ Γαλλικοῦ τύπου διότι δὲν ἔχομεν ἀκριβῆ στοιχεῖα ἀλλʼ οὔτε γνωρίζομεν τὰ ἐλατήρια ταύτης, φανταζόμεθα ὅτι θὰ πρόκειται περὶ παρεξηγήσεως τῶν γραφομένων καθʼ ὅσον ὁ γαλλικὸς λαὸς οὐδέποτε θὰ ἠδύνατο νὰ υἱοθετήσῃ ὑπεράσπισιν τῆς τυραννίας.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ

βιβλιοθήκης ἐν τῇ πόλει μας περὶ ἧς γράφει ἐν ἄλλῃ στήλῃ ἡμέτερος συνεργάτης, εἶναι ἐκ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νʼ ἀντιπαρέλθῃ τις σηκώνων τοὺς ὤμους μὲ τὸ αἰώνιον ἑλληνικὸν «δὲν βαριέσαι».

Ὁ βαθμὸς τῆς μορφώσεως καὶ τῆς διαπαιδαγωγήσεως ἑνὸς λαοῦ ἢ μιᾶς κοινωνίας γίνεται ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὴν ὕπαρξιν ἢ μὴ πνευματικῶν κέντρων καὶ ἐκ τῶν τοιούτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν, ὡς γνωστόν, αἱ βιβλιοθῆκαι.

Ἡ πόλις μας δυστυχῶς ὑστερεῖ (κ.λ.τ.) ; εφάλαιον τοῦτο, ὅλως δὲ παραδόξως, δεδομένου ὅτι ἡ πνευματική της κίνησις δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος, ὡς ἄλλωστε ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας, ἐν ᾗ οὐκ ὀλίγοι ἐργάται τοῦ πνεύματος ἀναφέρονται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς σημερινῆς εὐγενοῦς ἁμίλλης τῶν νέων πρὸς δημιουργίαν ἑνὸς περιβάλλοντος καθαρῶς πνευματικοῦ.

Ἡ ἰδιωτικὴ ὅμως πρωτοβουλία, ὅσην καλὴν θέλησιν καὶ ἂν ἔχῃ ὁ λαμβάνων ταύτην, δὲν δύναται βεβαίως νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα οἷα θὰ ἔφερεν ἡ μέριμνα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἐκείνων οἵτινες λόγῳ τῆς θέσεως ἢ τῆς ἐπιρροῆς των θὰ ἔχουν τὰ ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ μέσα πρὸς ἐπίτευξιν ἑνὸς τόσον εὐγενοῦς σκοποῦ. Πρὸς αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς τελευταίους ἀπευθυνόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐπίκλησίς μας θὰ εὕρῃ ἠχὼ ἐν τῇ ψυχῇ των.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

τὴν σύστασίν μας, διὰ τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεώς μας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐπικειμένων ἁγίων ἡμερῶν. Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ δυστυχία ἥτις μαστίζει τοὺς πλείστους ἐκ τῆς τάξεως ταύτης τῶν ἀποκλήρων.

Ὁ Θεάνθρωπος, τοῦ ὁποίου μεθαύριον θὰ ἑορτάσωμεν τὴν γέννησιν ἥτις συνεπήγαγε καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου τῆς δόξης του θὰ ἀνταποδώσῃ πολλαπλασίως τὴν οἱανδήποτε συνδρομὴν τὴν ὁποίαν θὰ κάμωμεν ὑπὲρ ἑνὸς πάσχοντος.

ΕΝ ΙΔΡΥΜΑ

ὑπὸ τοῦ Κράτους δημιουργηθὲν πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ γεωργικοῦ κόσμου, ὑποτίθεται εὐλόγως, ὅτι ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολήν του ὑπὸ τὸ πνεῦμα ἀκριβῶς διʼ ὃ ἐδημιουργήθη. Οὕτως ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα ἥτις ὡς ἀποστολὴν ἔχει τὴν διευκόλυνσιν τοῦ πτωχοῦ χωρικοῦ, θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ πράττῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγράμματος διʼ ὃ συνεστήθη. Δυστυχῶς ὅμως ἐξ ἀτελείας τοῦ ὀργανισμοῦ, ἢ τοῦ νόμου ὅστις τὴν διέπει, ἀντὶ νὰ εὐκολύνῃ τοὺς γεωργοὺς γίνεται, ἀκουσίως βεβαίως, πρόξενος δυσφορίας διὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Ἐνῷ ὁ τόκος διὰ τὰ ὑπὸ ταύτης χορηγούμενα ἐνυπόθηκα δάνεια εἶναι 6 ο/ο, αἱ ἀπαιτούμεναι ποικίλαι γραφειοκρατικαὶ διατυπώσεις μὲ τὸ σχετικὰ τέλη τὸν ἀναβιβάζουν εἰς 9 καὶ 10 ο/ο χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ καὶ ὁ χρόνος ὅστις καταλαμβάνει διὰ νὰ γίνουν αἱ διατυπώσεις αὗται.

Νομίζομεν ὅτι οἱ βουλευταὶ Λέσβου ἔχουν καθῆκον νὰ μεριμνήσουν ὅπως τροποποιηθῇ ὁ οἰκεῖος νόμος ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον, διότι ὅπως ἔχει σήμερον, βαρύνων τὸν πτωχόκοσμον ὁ ὁποῖος διὰ κόπων καὶ μόχθων ἀπέκτησε τεμάχιον γῆς, μὲ τόσον τόκον, δὲν ἐκπληροῖ καθόλου τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπεδίωκεν ἡ Κυβέρνησις ὅταν τὸν συνέτασσεν.

ΠΟΣΟΝ ΩΡΑΙΑ

εἶναι ἡ ριπτομένη σήμερον ἰδέα περὶ τελέσεως ἑνὸς φιλολογικοῦ μνημοσύνου διὰ τοὺς ἀλησμονήτους μύστας τῆς τέχνης συμπολίτας μας Παπαντώνη, Νιρβάνα(?) καὶ Ἀλβανόν!

Ἡ ψυχή των, ἡ ὁποία πτερυγίζει πέριξ ἡμῶν, πόσον θὰ χαρῇ, πόσον θὰ εὐφρανθῇ ὅταν γίνῃ μία συγκέντρωσις διʼ αὐτούς, ἀποκλειστικῶς διʼ αὐτούς, κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ μνημονευθῶσιν οἱ κόποι καὶ οἱ ἀγῶνες τους ὑποίους κατέβαλον καὶ οἱ τρεῖς διὰ τὴν φιλολογίαν μας.

ΤΑ ΠΑΙΖΟΜΕΝΑ

ὑπὸ τοῦ θιάσου Κυβέλης ἔργα τῶν διασημοτέρων συγγραφέων κακῶς ἐκτίθενται εἰς τὰ προγράμματα ὡς «κωμῳδίαι» ἐνῷ δὲν εἶναι τοιαῦται. Ὁ κόσμος ἐδῶ δὲν ἐνθουσιάζεται πολὺ μὲ τὰς κωμῳδίας, προτιμῶν ἔργα ψυχολογικά, ἔργα διεγείροντα τὰ πάθη καὶ ἐξυψοῦντα τὴν ψυχήν καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς παρετηρήθη μεγαλειτέρα συγκέντρωσις ὁσάκις ἐπαίχθησαν δράματα.

Ἐν τούτοις τὸ κοινὸν παρεξηγεῖ ἐν προκειμένῳ τὴν λέξιν «κωμῳδία» ἥτις δὲν εἶναι ἡ ἀκριβὴς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀπόδοσις τῆς Γαλλικῆς «comédie». Πρόκειται πάντως περὶ δραμάτων, ἐλαφρῶν δραμάτων ἀναλόγως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, εἰλημμένων ἐκ τῆς ζωῆς μας τῆς σημερινῆς καὶ μὴ ὑστερούντων τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε εἰς συγκινήσεις οὔτε εἰς πλοκὴν μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ πλοκὴ τῶν νεωτέρων τούτων δὲν εἶναι ὑπερφυσικὴ ὡς ἡ τῶν τῆς παλαιᾶς σχολῆς. Καλὸν θὰ ἦτο λοιπόν, ὁσάκις πρόκειται περὶ τοιούτων ἔργων νὰ γράφεται εἰς τὰ προγράμματα «δραμάτιον» ἀντὶ «κωμῳδία» διὰ νὰ μὴ παρεξηγῇ ὁ κόσμος ὁ ὁποῖος ὡς εἴπομεν προτιμᾷ τὰς συγκινήσεις.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκφράζομεν τὴν χαράν μας διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ θιάσου ὅπως παρατείνῃ ἐπʼ ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας τὴν ἐν τῇ πόλει μας παραμονήν του. Δυστυχῶς ὅμως μόνον διʼ ὀλίγας ἡμέρας ὡς ἐμάθομεν. Ἂς σπεύσῃ λοιπὸν τὸ κοινὸν νὰ μὴ χάσῃ τὴν εὐκαιρίαν νʼ ἀπολαύσῃ ὡραίας βραδυὰς ἔστω καὶ λίγας.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσε χθὲς τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Ἀσπὶς» ἐκ Σμύρνης καὶ ἡ «Ὑπεροχὴ» ἐκ Πειραιῶς διὰ Κωνʼπολιν.

«Ἡ Ἀλληλοβοήθεια»

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ καλλίστου Σωματείου «Ἀλληλοβοηθείας» λαβὸν ὑπʼ ὄψιν τὰς δυσμενεῖς περιστάσεις καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ προσέλθῃ ἀρωγὸν κατὰ τὰς ἐπισήμους ταύτας ἡμέρας εἰς τὰς πασχούσας οἰκογενείας τῆς πόλεώς μας, καταφεύγει εἰς τὰ φιλάνθρωπα καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα τῶν κ. συμπολιτῶν μας ὅπως συνδράμωσιν αὐτὸ τὸ κατὰ βούλησιν προσφέροντες τὸν ὀβολὸν αὐτῶν εἰς τὸν ταμίαν αὐτῆς κ. Εὐστρ. Προκοπίου, (ζαχαροπλαστεῖον) ἢ τὸν εἰσπράκτορα αὐτῆς Ἀσημάκην Μυλωνιάτην ἐγγραφομένους εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν προσέφεραν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὰ ἑξῆς:

Γεώρ. Καλογιάννης δρ. 25, Δημ. Πιτάκας δρ. 25, Εὐστρ. Προκοπίου δρ. 25, Εὐστρ. Παπαγιαννάκης 25, Γεώρ. Ἀσλάνης 25, Ἰωάν. Ματθαῖος 25, Ἰωάν. Ἀθανασιάδης 25, Κλεόβ. Φραντζῆς 15 καὶ Μιλτ. Χ. Ράλλης 25.

Οἱ μισθοὶ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων

Σχετικῶς μὲ τὰς μελετωμένας γενικὰς αὐξήσεις τοῦ μισθοῦ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων πληροφορούμεθα ὅτι εἰδοποιήθησαν ἤδη οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ νὰ ὁρίσουν ἀνὰ ἕνα ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων των, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἥτις ἐπὶ τούτῳ θὰ καταρτισθῇ καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχωσι καὶ 10 ἐκ τῶν κ. κ. βουλευτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, συνερχομένη μετὰ τὰς ἑορτὰς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ρέπουλη, θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὁριστικῆς ῥυθμίσεως τοῦ ζητήματος, καθορίζουσα τὸ μισθολόγιον τὸ ὁποῖον θὰ ἰσχύῃ τοῦ λοιποῦ διʼ ὅλα ἐν γένει τὰ Ὑπουργεῖα. Ὡς βάσις τοῦ νέου μισθολογίου, θὰ ληφθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ μισθολόγιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ πολεμικὰ ἐπιδόματα καὶ αἱ λοιπαὶ προσαυξήσεις θὰ καταργηθοῦν, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου μισθολογίου.

Ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν μέτρον ἀραίωσις τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπουργείων ἥτις θὰ συνδυασθῇ μὲ τὴν αὔξησιν τῶν μισθῶν, δὲν πρόκειται νὰ εἶνε ἀνάλογος μὲ τὰς χορηγηθησομένας ἀπαραιτήτους αὐξήσεις. Ἁπλῶς οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ θὰ μεριμνήσουν ἕκαστος διὰ τὸ ὑπουργεῖον του ὅπως περιορίσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων του, εἰς τὸ ὅριον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ κριθῇ ἐπαρκὲς διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἀποτελέσουν τὸ γνώμονα σχετικοῦ νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου ὡς ὑπολογίζεται. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν θὰ μετάσχουν ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ προκειμένου νὰ ὁρισθοῦν παγίως πλέον καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

Ὑπουργικὴ ἐγκύκλιος

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διεβίβασεν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους διὰ τῆς ὁποίας ἐφιστᾷ σοβαρῶς τὴν προσοχὴν τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἀποσκευῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τῶν ὁποίων τῷ ὑπεβλήθησαν, λέγει, παρὰ πλείστων ταξειδιωτῶν παράπονα διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἄδικον καὶ ἀδικαιολόγητον αὐστηρότητα κατὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν εἰδῶν τινων, ἅτινα κομίζουν οἱ ἐπιβάται πρὸς ἀτομικήν των χρῆσιν, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς τέλη παρανόμως καὶ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ δασμολογίου.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι τῷ ὑπεβλήθησαν παράπονα ὅτι τινὲς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τελωνείου φέρονται σκαιῶς πρὸς τοὺς ἐπιβάτας. Ὁ Ὑπουργὸς ἐπιθυμῶν νὰ παύσῃ ἐφεξῆς ἡ ὑποβολὴ τοιούτων παραπόνων, ἰδίᾳ ὑπὸ ξένων περιηγητῶν καὶ ἀντιπροσώπων μεγάλων ἐμπορικῶν οἴκων, ἐφιστᾷ διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν προσοχὴν τῶν αὐστηρῶς ἐπὶ τούτου καὶ διατάσσει νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ὁδηγίας του, καθιστῶν συγχρόνως γνωστὸν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἡ παρεχομένη ἀτέλεια εἰς τοὺς ἐπιβάτας διʼ ἀντικείμενα πρώτης ἀνάγκης δὲν περιορίζεται ὡς κακῶς νομίζουσι, εἰς παλαιὰ ῥυπαρὰ καὶ ἐφθαρμένα ἀντικείμενα, ἀλλὰ καὶ εἰς καινουργῆ, ὧν ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονήν των καὶ εἰς ἕτερα χρήσιμα νομίζει σήμερον, ὁπότε ἄλλαι εἶνε αἱ ἀνάγκαι τοῦ βίου.

Ἐπίσης ὁ κ. Ὑπουργὸς συνιστᾷ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ὅπως ἐπιδεικνύουν ἐπιείκειαν πρὸς τοὺς πρόσφυγας, τοὺς μετανάστας καὶ τοὺς ἐπανερχομένους ἐν γένει εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁμογενεῖς καὶ φέρωνται πρὸς αὐτοὺς μετὰ προσηνείας, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλει καταβῇ εἰς τὴν ἀπόλυσιν παντὸς ὑπαλλήλου ἀγενῶς καὶ ἀπρεπῶς φερομένου.

Παράτασις διὰ τοὺς ἀδηλώτους

Διʼ ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκδοθείσης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατατεθέντος εἰς τὴν βουλὴν σχετικοῦ νομοσχεδίου παρατείνεται μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1920 ἡ προθεσμία πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἐκ τῶν Ν. Χωρῶν ἀδηλώτων.

Ἐπίσημον στρατ. δελτίον

Κατὰ τὸ Δελτίον τῆς Στρατιωτικῆς καταστάσεως τῆς 17ης Δεκεμβρίου αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ὀδεμησίου ἀπώθησαν τὰ ἐχθρικὰ τμήματα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κέλες πέραν τοῦ Τσαΐ. Κατέλαβον δύο ὑψώματα καὶ ἐκυρίευσαν ἓν ἐχθρικὸν πυροβόλον. Εἴχον ἀπωλείας ἕνα ἀξιωματικὸν καὶ 9 ὁπλίτας τραυματίας. Αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ ἀνεξακρίβωτοι.

Στὸ Πατὲ

Σήμερον διὰ τελευταίαν φοράν, χάριν τῶν παρακολουθούντων τὴν συνέχειαν τοῦ «Μόντε Χρήστου» ἡ 6η ἐποχὴ μὲ πολύτιμον ὑπόθεσιν, ἀπὸ τῆς 6 ½ μ. μ. ὥρας μέχρι τῆς 8ης.

Τὸ ἐπίδομα θὰ συμψηφισθῇ εἰς τὸν μισθὸν

Ὁ «Ἐλ. Τύπος» γράφει:

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τὸ παρεχόμενον εἰς τοὺς διδασκάλους 400δραχμον ἐπίδομα καὶ 300δραχμον τοιοῦτον εἰς τοὺς ὑποδιδασκάλους, δὲν χορηγεῖται ὡς δῶρον, ἀλλὰ θὰ συμψηφισθῇ εἰς τὰς διὰ τῶν ἄλλων νομοσχεδίων ἐπερχομένας αὐξήσεις τῶν μισθῶν των, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ κρατηθῇ.

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆς ὑπʼ ἀριθ. 1320 ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Δίσρου ἐπετράπη εἰς τὸν Ἀναστάσιον Μπουμέλλην, κάτοικον Πηγῆς νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Μιχ. Μπῖνον ἓν ἐλαιόκτημα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Πηγῆ, εἰς θέσιν Κακόβουνο συνορευόμενον μὲ Π. Μπουμέλλην, Μιχ. Μπῖνον καὶ ὀρφανὰ Δ. Λαμπρινοῦ ἀντὶ δρ. 3,000.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θίασος Κυβέλης

Προχθὲς ἐπαίχθη μὲ ἔκτακτον ἐπιτυχίαν ἡ ἐξωφρενικὴ κωμῳδία «Τὸ ἀεροπλάνον» διακριθέντων πάλιν τῶν καλλιτεχνῶν Χρυσομάλλη, Παπαγεωργίου, Λέοντος κλπ., σκορπίσασα ἄφθονον γέλωτα.

⁂

Ἀπόψε παίζεται ἡ ἐξωφρενικὴ καὶ ἀκατάληπτος διὰ δεσποινίδας κωμῳδία «Μπουμπι εῖτα». Ἐκ τῆς ἀθρόας ζητήσεως εἰσιτηρίων προμηνύεται ἐξαιρετικὴ συγκέντρωσις.

⁂

Διὰ πέντε παραστάσεις νέας, ἀρχομένας ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ἐξεδόθησαν νέα καρνὲ 25 δραχ. 5 εἰσιτηρίων καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου.

Παρακαλεῖται ὁ στρατιώτης Ἰγνάτιος Ψύλλας νὰ διέλθῃ τῶν Γραφείων μας.

Γ. ΟΥΦΦΝΕΡ-Α. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Πράκτορες τῆς πυρασφαλιστικῆς Ἑταιρείας
NORTH BRITISH & MERCANTILE INS. Cº

τασταθμεύσῃ εἰς Δράμαν ὅπόθεν μετέβη εἰς Γερμανίαν, ὡς ἠξίωσεν ὁ Γερμανὸς ἀξιωματικὸς Σβάϊντς. Τὴν ἐξήγησιν δὲ τῆς ἀξιώσεως ταύτης ἔδωκεν ὁ Γερμανὸς στρατάρχης Χίνδεμπουργκ εἰς τὸν μάρτυρα κατὰ τὴν συνάντησίν των ἐν Γερμανίᾳ εἰπὼν ὅτι μετεφέρθη τὸ Σῶμα εἰς Γερμανίαν διότι αὕτη ἐνπεριπτώσει ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς πόλεμον ὑπὲρ τῆς Ἀντὰντ δὲν ἤθελεν νὰ ἔχῃ εἰς τὰ νῶτα τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ γερμανοβουλγαρικοῦ στρατοῦ τοιαύτην στρατιωτικὴν δύναμιν.

Μετὰ τοῦτον καλεῖται ὁ μάρτυς κ. Π. Καράκαλος συνταγματάρχης ἐν διαθεσιμότητι ὅστις ἀφηγεῖται τὰ αὐτὰ γεγονότα μὲ τὸν προηγούμενον.

Ἀναγινώσκεται ἡ κατάθεσις τοῦ λοχαγοῦ κ. Παπαλεονάρδου μεθʼ ὃ ἐξητάσθησαν οἱ μάρτυρες κ. κ. Ἀθανασιάδης ἀντιπλοίαρχος τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ, ὅστις ἀφηγήθη τὰς διὰ τοῦ ἀσυρμάτου συνεννοήσεις τοῦ τότε ἐπιτελείου μετὰ τῶν Αὐστρογερμανῶν, καὶ ὁ κ. Κωστάκης ἀπόστρατος ταγματάρχης, ὅστις ἐξέθεσε τὰ τῆς εἰσβολῆς τῶν Γερμανοβουλγάρων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 2635 — **ΑΘΗΝΑΙ 20 Δεκεμβρίου**

Ὁ Βενιζέλος εἰς τὸ Συνέδριον

Βεβαιοῦται ὅτι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωθυπουργῶν ἐν Παρισίοις, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ συμμετάσχῃ κατὰ τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος συζητήσεις, ἔχων ψῆφον συμβουλευτικήν.

Παραχωρήσεις ἐν Ἀλβανίᾳ

Ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Ἰταλίας» πληροφορεῖται ὅτι οἱ Σύμμαχοι ἀπεφάσισαν νὰ προβοῦν εἰς μεγάλας ἐδαφικὰς παραχωρήσεις πρὸς τὴν Σερβίαν καὶ Ἑλλάδα εἰς βάρος τῆς Ἀλβανίας.

Ἀτύχημα εἰς τὸν Βασιλέα

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἔπαθε κάταγμα τοῦ ἀστραγάλου τοῦ ἀριστεροῦ ποδός, συνεπείᾳ πτώσεως. Θὰ οἰκουρήσῃ ἐπὶ μῆνα.

Οἱ Ἑλληνικοὶ σιδηρόδρομοι

Ἀνεχώρησαν ἐκ Γαλλίας 50 Γάλλοι μηχανικοὶ καὶ ἄλλοι εἰδικοὶ πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων.

Δούζας

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ Χριστιανοὶ ἐν Τουρκίᾳ

Κωνʼπολις 19. — Τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπηύθυναν πρὸς τοὺς Ὑπάτους Ἁρμοστὰς γράμματα, ἐν ταῖς ὁποίοις διεκτραγωδοῦσι τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων χρημάτων διὰ τὴν περίθαλψιν αὐτῶν. Ἐπίσης παρακαλοῦσι τοὺς Ἁρμοστὰς ὅπως παράσχωσιν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὰ ἱδρύματα. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσθέτει ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως χορηγούμενα βοηθήματα ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῶσι μεγάλα, δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν πληθυσμῶν.

Ἔλλειψις ἄνθρακος ἐν Γαλλίᾳ

Παρίσιοι 19. — Ἡ κρίσις τοῦ ἄνθρακος ἐν Γαλλίᾳ ἔχει εἰσέλθῃ εἰς ὀξεῖαν φάσιν.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουν τὰς στενοχωρίας αἵτινες προκύπτουν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης. Ὑπάρχουν ὁλόκληροι δῆμοι στεροῦνται ἀεριόφωτος. Πολυάριθμα ἠλεκτρικὰ ἐργοστάσια δὲν λειτουργοῦν. Οἱ Παρίσιοι τὴν νύκτα πλέουν εἰς τὸ σκότος.

Θεωρεῖται ὡς πιθανὴ ἐν Παρισίοις ἡ διακοπὴ τῆς λειτουργίας ὑπογείων τινῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν.

Ἡ ἑνιαία Γερμανία

Λονδῖνον, 19.— Οἱ ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριταὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ἐπιστέλλουν εἰς μακρὰ τηλεγραφήματα λεπτομερείας περὶ τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τῆς Πρωσσικῆς Βουλῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐγένετο συζήτησις περὶ ἑνιαίου κράτους ἐν Γερμανίᾳ.

Ἡ σχετικὴ πρότασις εἶχεν ὑποβληθῇ ὑπὸ τῶν τριῶν κομμάτων τῆς πλειονοψηφίας, μὲ δικαιολογίας διαφόρους, ἀναλόγως τῶν ἀντιλήψεων ἑνὸς ἑκάστου κόμματος.

Ὁ ὁμιλήσας ἐκ μέρους τῶν σοσιαλιστῶν ἐτόνισεν, ὅτι διαβλέπει εἰς τὸ ἑνιαῖον κράτος παγίωσιν τῆς λαοκρατίας ἐν Γερμανίᾳ, ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῶν τελευταίων ἀποκαλύψεων τοῦ βιβλίου τοῦ Καούτσκη διὰ τὸν Κάϊζερ, ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην θλῖψιν του διότι ἕνας τοιοῦτος ἄνθρωπος ἔκρινε περὶ τῶν τυχῶν τῆς Γερμανίας μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως.

Ὁ ὁμιλήσας ἐκ μέρους τοῦ κέντρου ὑπεστήριζε τὴν ἰδέαν τοῦ ἑνιαίου κράτους ἀπὸ ἀπόψεως ἁπλουστεύσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν προβλεπομένων οἰκονομιῶν, παρατηρήσας ὅτι σήμερον εἰς τὰ διάφορα Γερμανικὰ κράτη ὑπάρχουν 168 ὑπουργοί, ἐνῷ θὰ ἠδύναντο νὰ περιορισθοῦν μόνον εἰς 18 καὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν τῶν κατὰ τόπους βουλῶν ἀνέρχεται εἰς 3.000, ἐνῷ θὰ ἤρκουν τὰ μέλη τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ πρότασις ἐτέθη ἀκολούθως εἰς ψηφοφορίαν ἐψήφισαν 210 ὑπὲρ καὶ 3σ κατʼ αὐτῆς. Ἀπομένει ἤδη νὰ γνωσθῇ ἡ γνώμη καὶ ἄλλων Γερμανικῶν Κοινοβουλίων.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Γ. ΚΑΛΔΗ & Π. ΚΑΜΠΑΝΗ
Στοὰ Γούτου—ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Οὐΐλσων καὶ τὸ Ἀδριατικὸν

Ρώμη 20. — Ἡ «Τριμπούνα» γράφει εἰς τοὺς ἐρωτῶντας διατί τὸ μέτρον ὅπερ ἐλήφθη διὰ τὸ Τουρκικὸν πρόβλημα, νὰ ἀποφασίσωσιν τουτέστιν οἱ Σύμμαχοι ἄνευ τῆς Ἀμερικῆς καὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τὴν ἀπόφασίν των εἰς Βάσιγκτων δὲν λαμβάνεται καὶ διὰ τὸ Ἀδριατικὸν δίδεται ἡ ἀπάντησις ὅτι εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔχει θέσιν ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων—ὅστις ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἰθύνων τὴν παγκόσμιον κατάστασιν—ὡς προσωπικὸν σχεδὸν ζήτημα. Ἐκτὸς τούτου μὲ τὸ Ἀδριατικὸν ζήτημα εἶνε συνδεδεμένα οἰκονομικὰ συμφέροντα πολὺ περισσότερα ἢ μὲ τὸ Τουρκικόν.

Ὁ κ. Χοῦβερ περὶ Ἀρμενίας

Παρίσιοι 21. — Ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε περὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως ὁ Χοῦβερ ἀποφαίνεται ζωηρῶς κατὰ τῆς ἀποδοχῆς ἐντολῆς ἐν Ἀρμενίᾳ ἐκ μέρους τῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ Γαλλ. Βουλὴ καὶ αἱ πιστώσεις

Παρίσιοι 21.— Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε χθὲς διὰ ψήφων 491 κατὰ 64 τὸ σχέδιον δανείου, τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Κλότζ. Ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ἐπίσης 12 δισεκατομμύρια, διὰ τρία προσωρινὰ δωδεκατημόρια, ζητηθέντα παρὰ τῆς κυβερνήσεως.

ΚΩΝʼΠΟΛΙΣ 21

— Κατʼ ἐγκύρους πληροφορίας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐθνικοῦ κινήματος Μουσταφᾶ Κεμὰλ θὰ μεταφέρῃ ὁριστικῶς τὴν ἕδραν του εἰς Ἐσκὶ-σεχίρ.

— Ραδιοτηλεγράφημα ἐν Μόσχας ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἀνεκατέλαβον τὸ Βατοὺμ καὶ τὸ Βακοῦ διὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Τούρκους νὰ διεισδύσουν εἰς τὸν Καύκασον.

— Κατʼ ἀσφαλεῖς πληροφορίας προεκηρύχθη μειοδοσία πρὸς κατασκευὴν νέας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, μήκους 20 χιλιομέτρων, ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἰλιαζᾶ, τῆς ἐπαρχίας Βαλῆκ Κεσὲρ εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἡ γραμμὴ θὰ διέρχεται διʼ Ἀδραμυττίου, Χοβρὰν καὶ Παλαμουτζῆκ. Τὸ προνόμιον τῆς κατασκευῆς ἐδόθη εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑταιρείας τῶν Μεταλλείων Μπάλια Καραϊτὶν κ. Ράλλην.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΑΛΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Κεντρικὸν Φαρμακεῖον

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ
Εἰδικὸς Ὀφθαλμίατρος
Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς ἁγ. Συμεὼν
«παραπλεύρως οἰκίας Καραβίᾳ»
10—12 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.
Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην εἰς τὸ Γαλλικὸν θεραπευτήριον μετὰ μεσημβρίαν.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΚΑΙ ΚΑΠΝΑ
Τρίτης καὶ Τετάρτης ποιότητος
ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΑ
ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ
στοῦ ΣΟΦΟΚΛΗ ΜΠΟΥΧΛΕΛΗ
Κεντρικὴ Ἀγορὰ
Παραπλεύρως Μεγάλης Βρεττανίας.